

38^e jaargang september nr. 421

Mijmeringen van een Heinkelaar

Op 7 oktober hebben we de laatste rit van het Heinkeljaar gereden. We deden dit onder schitterende omstandigheden, onder leiding van een nieuwe rit uitzetter, maar.. met de oude vertrouwde chocolademelk onderweg.

HOE KOMT HET TOCH, DAT DE RITTEN ALTIJD ZO'N SUCCES ZIJN??????????????

Als eerste hebben we dit jaar tijdens 8 van de 9 ritten meer dan fantastisch weer gehad. Dit geeft dan voor meer mensen, net het laatste zetje om toch de rit maar mee te rijden, want met regen waren er veel thuis gebleven. Dat is natuurlijk begrijpelijk, maar diegenen die er zijn, missen de thuisblijvers wel. Als Kabine rijder heb ik makkelijk praten, maar toch; regen of zonschijn, we gaan naar de rit!!!

Als tweede punt zijn er volgens mij altijd zo veel deelnemers, omdat je elkaar weer wat te vertellen en/of te vragen hebt. Je wilt elkaar weer ontmoeten, omdat het de vorige keer zo gezellig was. Of omdat je afgesproken had om bijv. een onderdeelje mee te nemen. Dat onderdeelje ligt toch maar bij jou in de schuur niets te doen.

Als derde zou het kunnen zijn om de ontmoeting zelf. We hebben allemaal dezelfde ervaringen in het leven. Soms zit het mee en soms zit het heel erg tegen. Die tegenslagen kunnen soms iets kleiner worden om met elkaar te delen en soms lukt het om er alleen maar over te praten. Als Heinkelaars begrijpen we elkaar. We zijn allemaal een beetje van hetzelfde soort, om het zo te zeggen.

Als vierde heeft natuurlijk de rit organisatie hier heel veel mee van doen. Alle ritten zijn altijd perfect georganiseerd. Denk eens aan alle uren die de rit uitzetters er in hebben geïnvesteerd. Alle afspraken, die erbij komen kijken, van vertrekpunt, pauze onderweg, koffiepauze, sluitrijder, ambulance, vooraankondigingen etc. Dan vaak ook nog vrijwillig een gezamenlijke camping opzoeken en soms nog een extra rit op de zaterdag en dan voor de echte rit ook nog de routebeschrijving. Zo'n enorme hoeveelheid werk doe je alleen als je weet dat het gewaardeerd, nou en dat wordt het!!!!

Eigenlijk kan ik eindeloos doorgaan met alle redenen op te noemen, waarom eigenlijk elk lid bij elke rit mee zou moeten rijden, maar schrik niet, dat doe ik niet . Ik eindig dan ook met de welgemeende dank uit te spreken voor alles wat alle Heinkelleden voor de club doen! Chapeau.

Simon van der Heden

Inhoudsopgave Heinkeltje **421 oktober 2018**

Voorwoord	blz. 3
Afl. 1: Maak ik dat nog mee?? Een donor-scooter!!	blz. 6
Bedankje / Niet-clubgebonden activiteiten	blz. 8
Arie's zaterdagmiddag-rondje	blz. 9
HeinkelHandel	blz. 14
Overdenking	blz. 16
De september-zaterdagritten	blz. 17
Contributie 2019	blz. 22
Wilt u uw lidmaatschap opzeggen?	blz. 23
'Begunstiger' of 'Heinkeltjes-lid' worden?	blz. 24
Voorlopige Agenda Clubactiviteiten 2019	blz. 25
Van de redactie	blz. 26

Sluitingsdatum kopij is 7 november 2018

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen

Afl. 1: Maak ik dat nog mee?? Een donor-scooter!!

Beschrijving van beginsituatie van het “donor”-project , zoals verteld tijdens de ALV 2018 van Heinkelclub “De Kwakel”.

Tijdens deze vergadering opperde ik een idee, reeds toegepast bij de Duitse Heinkel Club- om door middel van gemeenschappelijk denken en doen een “jongere” in staat te stellen om clubverband met een “eigen” scooter te rijden. Het moest een low-budget plan zijn en blijven.

Dit idee laat me nog niet los en ik heb er dikwijls met intimi scooteraars over gesproken. Het idee gaf naar de mening van het Bestuur voor haar teveel werk en rompslomp. Daarom heb ik besloten de uitvoering in eigen beheer te doen.

Het toeval wil , dat ik door de aanduiding “bemiddelaar” in contact kwam met de zoon van een eigenaar die door omstandigheden niet meer kan rijden. Deze man, de heer Schipper, moest verhuizen en in de schuur stond nog zijn scooter, de scooter die hij in 1964 nieuw had gekocht. De scooter waarmee hij naar de Noordkaap reed.

Herhaaldelijk heb ik met de zoon gesprekken gevoerd over de verhuizing en het probleem waar heen te moeten met de scooter. Terloops vertelde ik zoon Frank van het “donor”-idee. Zonder dat ik daar die bedoeling mee had, nam Frank het idee over en na ruggenspraak met zijn vader, vertelde hij, dat vaders scooter mocht worden gebruikt voor dat doel.

Wat is dan dat doel en hoe geven we dat handen en voeten?

Omdat een ALV meestal door slechts een handvol leden wordt bezocht, vertel ik nog eens in het kort van de opzet.

Doel: Jongeren interesseren voor Heinkel .

Middel: Opbouw van een complete scooter onder enkele voorwaarden.

Voorwaarden:

- De aspirant moet willen meehelpen aan de wederopbouw van de scooter. Dat wil zeggen daadwerkelijk de handen uit de mouwen, sleutelen etc. whatever.
- Lid worden van “de Kwakel” en ritten meerijden.
- Door middel van redactionele bijdragen aan het lijfblad het Heinkeltje te vertellen over de voortgang van het project.
- Hij / zij zal uiteraard het noodzakelijke rijbewijs moeten hebben c.q. halen.

Er zullen best nog wat plooiën moeten worden gladgestreken , zonder dat het een juridisch monsterproject gaat worden. Maar dit terzijde.

Nu de volgende stap(pen).

- Ik zoek een “jongere” en ga met hem/haar in gesprek. Het liefst nog voor de winter.
- Ik zoek ook de nodige technische support van onze deskundigen.
- Misschien mag ik zelfs een beroep doen op collega- leden!?

We maken een plan, waarin de bovengenoemde punten een plek moeten krijgen.

Nu de hamvraag:

Wie durft de uitdaging aan en de “donor” scooter een nieuw leven in te blazen en voelt zich door het idee aangesproken ?

Reacties rechtstreeks aan : JOHAN VLOEDBELD tel. 06 229 801 91 of via email info@heinkelservice.com

Bedankje

Langs deze weg wil ik iedereen bedanken voor de vele kaarten, berichtjes en bezoeken. Ik ben nog bezig met de revalidatie en ga langzaam vooruit.

Met vriendelijke groeten.

Martien en Jeannet Burgers

Niet-clubgebonden activiteiten

Arie's zaterdagmiddag-rondje

Arie's zesde. En zoo is het! Dat wil zeggen, zijn zesde uitgezette zaterdagrit in zes jaar. Die vorige edities waren mooi, maar deze sloeg alles. Hadden we krap twee weken ervoor genoten in Brabant van de rust en de ruimte, deze zaterdagse toertocht door- en langs mooie gemeenten in de provincie Utrecht en een stukje Zuid-Holland evenaarde het Zuid-Nederlandse zondagsucces in alle opzichten. Daarmee heb ik al meteen het kwaliteitsniveau van de rit verklapt.

Vertrekpunt is “De Strooppot” langs het water in De Hoef. Jaap Overwater is als eerste aanwezig van alle leden van Heinkelklub De Kwakel. Wij, Carole, Mariela en ik, ontdekken Jaap iets voor elf uur voor het pand waarin een prima pannenkoekenrestaurant huist. De deelnemers sijpelen vlot binnen per scooter of per auto met beladen aanhanger. Zij nemen vervolgens plaats op het terras. Al gauw is het een gezellige boel. 19 graden is de heersende temperatuur. Een flinke bewolking houdt de zonnestralen op afstand. We zijn al lang blij dat het droog blijft.

Jaap's dochter Saskia zal straks samen met haar moeder Truus de ambulance achter de stoet voorttrekken, voor het geval dat.

Voor het zover is, hebben de Overwaters een mooi plannetje om uit te voeren. Ton en Wendy v.d. Vall zijn de volgende dag 25 jaar getrouwd (met elkaar) en daarvoor hebben zij een enorme bos prachtige bloemen gekocht. Nu zamelen zij geld in bij een ieder die mee wil doen. De bijdrage is geheel vrij. De van de Valletjes zijn blijkbaar populair, want er is genoeg animo om te doneren. Maar voordat de bloemen het bijna jubilerende paar onder ogen komen, rijden we eerst de rit.

Om twaalf uur gaat de standaard vertrektijd in. Arie Verdonk voorop als ritmeester, Jaap als sluitrijder. Daartussen veel rijders op een 103 A2. Eentje met een wandelstok. Die mankeert wat met lopen. Aan zijn rechterhand mankeert ie niks. Co gaat als de spreekwoordelijke brandweer.

80 jaar of ouder, het zegt helemaal niks. Zo zijn er meer leden met een respectabele leeftijd, die het scooter rijden nooit zullen verleren. Joop Kaandorp heeft iets anders dan de gebruikelijke A0 onder de gat. Vandaag is het ook een type A2.

Een autootje aanwezig, de kleine Kabine is toch groot genoeg om het lange bestuurslid en zijn iets kortere echtgenote comfortabel te vervoeren.

Sonja is de bezit(s)ter van een A1 die minder vaak voorkomt en is op de parkeerplaats eventjes letterlijk ondersteboven van de mooie route die we gaan rijden. Al snel heeft zij het zadel hervonden en er is geen vuiltje meer aan de lucht. Pechgevallen doen zich niet voor op deze zaterdagmiddag, waarbij het weer steeds beter wordt naarmate de kilometers onder de banden doorrollen. Hadden we in het begin een fraai wolkendek, met schijnbaar afgeplatte onderkanten en elk een andere tint dan de buurwolk, de zonneschijn begon de overhand te nemen. Prachtig licht streek over de vlakke landerijen. Zo vlak, alsof een enorm strijkijzer de rimpels uit het veld heeft gedrukt. Dit was het beste te zien toen we over een dijk reden. Aan beide zijden van de weg was het landschap fraai om naar te kijken. Koeien met een mooie bonte tekening in de wei. Het gras waarop ze liepen lijkt helemaal hersteld te zijn van de droge periode. Lijkt, want dit is wat het oog vlug waarneemt. Verder geen verstand van het boerenleven. Frisgroen bladerdek aan de bomen. Nu ook weer; het lijkt allemaal in goede toestand te zijn. Uitzondering waren een aantal wilgen, de schapen liepen dwars door de holle stammen heen. Blad zat er wonderbaarlijk genoeg wel aan. Meer dan een dikke laag schors was zo'n boom niet, een wonder dat deze wilgen niet omvielen!

Schapen, van die lekker wollige beesten. We hebben er veel kunnen aanschouwen, rustig grazend achter een afzetting. Komt omdat we langs talloze boerderijen zijn gereden. Ben je het ene moment in een bebouwde kom, dan rijd je het volgende ogenblik langs een slootkant waarachter koeien lopen. Dorp uit, landerijen in. Opvallend veel zwanenparen met

“Ielijke eendjes” in hun bijzijn. Een enkele keer een opstijgende wolk ganzen boven het grasveld.

Vermeldenswaard was de geur die per omgeving verschilde. Ergens werden we getrakteerd op de penetrante stank van een varkenshouderij, verderop streelden de dampen van vers gemaaid gras de receptoren van de neus. Jaja. Receptoren. Zal bekennen dit woord te hebben opgezocht. Receptoren zijn die dingetjes aan de binnenkant van je neus om te kunnen ruiken en ze sturen een reuksignaal door aan je hersenen. Vandaag hadden onze receptoren de moeilijke taak om het pas gezaagde hout qua geur op te laten nemen, terwijl ‘Heinkeluitlaatgasdeeltjes’ tegelijkertijd aan de buitenkant tegen onze neusvleugels aan botsten. Weet er maar eens raad mee.

De enige verkeerslichten die we vandaag tegenkwamen bevonden zich zo ongeveer in het hart van Alphen ad Rijn. De eerste pauze was in Aarlanderveen, een alleraardigste gemeente die wij binnenreden via een weids gebied dat zich kenmerkt door de aanwezigheid van oude windmolens. Een buurtbewoner komt even kijken bij onze rijdende verzameling Heinkelscooters. Van welke oldtimerclub wij zijn? Informatie gaat over en weer. De man vertelt over de molens en een brand door een bolbliksem. Niks pensioen voor deze hardwerkende gewieken, ze houden nog dagelijks de waterstand in de polder netjes op peil.

Arie heeft zijn huiswerk goed gedaan. Het blijft de hele tijd een boeiende omgeving waar wij rijden.

Zegveld, Zwammerdam, De Meije, Mijdrecht, Wilnis om maar eens met wat boeiende plaatsnamen te strooien. Er was zelfs een behoorlijk stuk op de route waar geen honderd meter rechtuit werd gereden. Het betere stuurwerk, voor de afwisseling, maakt zo'n tochtje meteen extra boeiend.

Huizen langs de route in allerlei soorten en maten. Geglazuurd pannendak, normale pannen of een rieten dak. Gemetselde muren in fraaie bakstenen, muren met een stuclaag. In el geval veel variatie. Of

woningen met een mooie uitbouw. Soms naast het huis een gastenverblijf. Je droomt wel eens even weg bij het zien van een ideale woning in een ideale omgeving. Ha. Er moet wat te wensen blijven.

Plotseling zien we in de verte het Van Der Valk restaurant langs de A2. De snelweg gaan we gelukkig onderdoor. We komen door Breukelen heen over een boogbrug, rijden de gemeente helemaal door en dan gaat het verder door Loenersloot. Hier ergens staan huizen waarvan je denkt “hoe is het mogelijk?”. In denk dat wij de heg niet eens kunnen betalen, dit was hardop in onze gedachten toen Mariela en ik voorbij een uiterst fraai pand met dito stuk grond reden. Oké, wij zijn tevreden met ons eigen 4 onder1kap-stulpje. Het is wel een genot om je een middag aan architectuur uit vervlogen tijden te vergapen. We naderen Vinkeveen. Trappen de rem in bij Fiatdealer Kooyman waar wij zijn terrein mogen gebruiken om de scooters te parkeren. Ietsje doorlopen voor een zoete pauze. De Van De vallen trakteren de ritdeelnemers op een ijsje naar keuze. Al rap is het terras aan het water van de ijsalon gevuld met ijs likkende Heinkelrijders. Als dank zingen ze uit volle borst voor het vrolijke paar.

Niet alles was even fraai onderweg. Dit zou onmogelijk zijn. De weg door Alphen was het minste, als men het mij zou vragen. Ook wat doodgereden dieren die onderweg te zien waren. Hun taaie pels aan het asfalt gekleefd, de inhoud door autobanden uitgestempeld over strekkende meters wegdek. Verder ging het lekker. Op een fijne manier konden wij ongestoord wat liters benzine oprijden zonder lange wachttijden bij opstoppen te hoeven trotseren. We hoefden verder niets. De enige “hoef” vandaag, was De Hoef. Heerlijk pannenkoeken eten met een betrekkelijk grote groep nabijvers. We hadden een eigen zaal op de eerste verdieping. Rituitzetter Arie Verdonk wordt bedankt, Jaap en zijn familie wordt bedankt voor hun bijdrage. Het complete gezin van de Vall is nu aanwezig en het echtpaar wordt in het zonnetje gezet waarbij de uit de kluiten gewassen bos bloemen wordt overhandigd. Er is zelfs een overschot aan ingezamelde euro's en die gaan in een envelop. Als kers op

de taart krijgen ze rijkelijk gevuld theeboeket uit de handen van Simon en Netty vd Heden.

Zo zie je maar, HeinkelKlub De Kwakel heeft een hoog gehalte aan saamhorigheid. Daar valt niks aan af te dingen. Waarschijnlijk is het de enige scooterclub ter wereld zonder nadelen!

Groeten van Kees

p.s. Het zou prettig zijn als iedereen voortaan met de Heinkel volgetankt aan de start verschijnt. Dat scheelt kilometers rijden naar een tankstation op een lelijk industrieterrein tijdens de rit.

Dit was het enige minpunt aan een verder ontzettend leuke toertocht

Dit is het advertentieblad van Heinkelklub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij hebben geen enkel inzicht in de kwaliteit van het gebodene en adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te (laten) voeren.

(nieuw) TE KOOP AANGEBODEN: voetplaat en standaard A1
Ton Bernards Tel.072 5121528

TE KOOP AANGEBODEN: Wegens gezondheid en met pijn in het hart,
verkoop ik mijn Heinkel 103A2.

Lucas Slomp Tel. 046-4740121 / 06-55113198

TE KOOP AANGEBODEN: Heinkel103A2 in goede staat voor €1700,-
Arnold Evers Tel. 06-21513978

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook
voor bemiddeling bij koop of verkoop!

Johan Vloedveld Tel. 0541-291784

TE KOOP AANGEBODEN: Bandjes 10 inch Continental of Heidenau (ook
tubeless) €40/stuk gratis thuis bezorgd. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en
€18. Remcilindertjes Kabine €75. Richtingaanwijzer relais tot 250 Watt
€10.

Vragen kost niets!

Gerard Vingerhoed 0640100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen -
Reparatie - Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met
gebruiksaanwijzing €30,- excl. verzendkosten (€ 3,-)

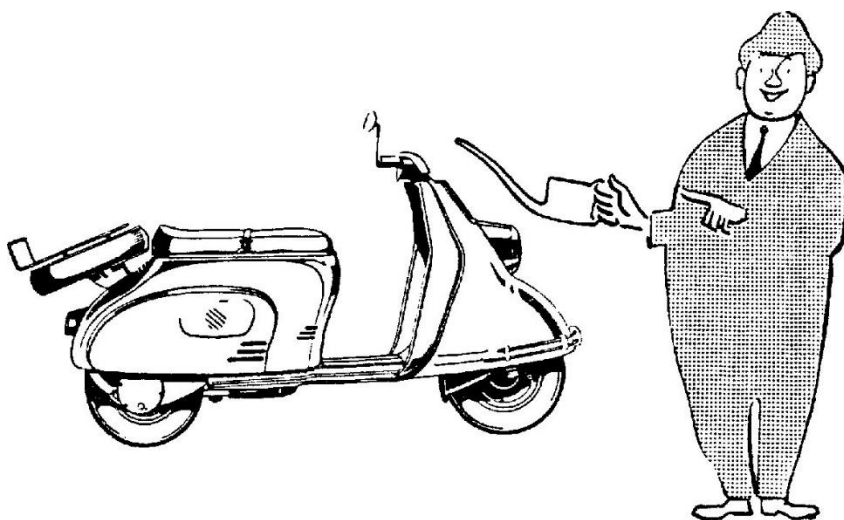
Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: nieuwe buddyseatstikkers 2 stuks voor € 10,-.
doming logo voor royal zijspan € 10,-. p/st.

Ferdy van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.
Jaap Overwater Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen,
versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER
Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

**WIL JE ZAKEN AANBIEDEN OF BEN JE JUIST OP ZOEK NAAR IETS IN HET
BIJZONDER VOOR JOUW HEINKEL?**

MAIL DE REDACTIE: redactie@heinkelklubdekwakel.nl

- GELIEVE DE ADVERTENTIE TEKST AAN TE LEVEREN IN MAX. 200 TEKENS.
- ZONDER TEGENBERICHT WORDT EEN ADVERTENTIE SLECHTS TWEEMAAL GEPLAATST.
- ADVERTENTIES VAN LEDEN ZIJN GRATIS, NIET-LEDEN BETALEN €10,-

Overdenking

Ons Heinkel seizoen zit er zowat weer op en als ik dan terug kijk naar alle mooie ritten die wij weer hebben mogen rijden, dan was het weer geweldig. Mijn dank gaat uit naar die personen die deze mooie ritten uitgezocht en verzorgd hebben. Ook de weergoden heb dit jaar weer goed voor ons gezorgd en daar zijn wij ze dankbaar voor.

Zelf heb ik toch een kleine opmerking wat betreft het richting aangeven tijdens het rijden. Omdat ik op verzoek tijdens de ritten achterin blijf rijden om assistentie te verlenen voor een eventueel pechgeval, valt mij het een en ander op. Over het systeem dat wij hanteren om richting aan te geven zijn geen opmerkingen dat loopt als een speer, maar de manier zoals men dat doet, dat kan verbeterd worden.

Het komt wel voor als iemand de richting aan moet wijzen, hij of zij daar eens lekker voor gaat zitten of even de benen gaat strekken. Op zich is daar niets mis mee, tenslotte rijden wij allen ontspannen en met plezier. Het probleem is, dat de aandacht verslapt en men er niet meer aan denkt dat er ook nog een servicewagen moet komen die op de onmogelijke hoeken of moeilijke kruispunten moet stoppen en moet wachten omdat de richting aangever niet ter plaatse is of op zijn gemak een sigaret zit te roken.

De sluitrijder moet dan (vaak met een vreemde servicewagen) soms moeilijke manoeuvres uithalen om het verkeer niet te hinderen. Het komt voor dat ik moet claxonneren om de niet oplettende richtingaangever te attenderen dat wij wel door moeten en zo het verkeer ophouden. Ik weet dat het niet altijd mee valt vooral als je lang moet wachten omdat er een pechgeval is, dan verslapt de aandacht zeker. Als wij dan komen dan moet ik die persoon nog net niet wakker schudden of denk ik, zou die al koffie gezet hebben? In het algemeen valt het natuurlijk wel mee en loopt alles op rolletjes. Ik heb het over die gevallen, als je op een rotpunt staat en je niet oplet en de aandacht verliest en dan ook nog wacht tot we helemaal bij je gearriveerd zijn en je een sein moeten geven dat je mag vertrekken dan is het soms moeilijk.

Met Heinkelgroet

Udo Peters

De september-zaterdagritten

Op zaterdag 15 september trek ik 's morgens vroeg de gordijnen open en zie een hele mooie regenboog achter het huizenrijtje achter ons. Dat is een mooi begin van de dag! "Een mooie dag om te Heinkelen" is dan ook het bijschrift op Feestboek. Met Kees en Mariela afgesproken aan het einde van de Hoofdvaart, dus na het tanken de Hoofdvaart afgereden, alwaar ik 10 minuten te vroeg arriveerde. Het was mooi weer, dus helemaal niet erg om aan de ringvaart met tientallen zeilbootjes te wachten.

Toen Kees en Mar aankwamen, zijn we langs de Ringvaart richting Oude Wetering gereden om vervolgens via Leimuiden en Nieuwveen naar De Hoef te gaan. Daar aangekomen was Jaap wel al aanwezig, maar onze rituizetter Arie was er nog niet. Eerst naar de wc en toen op het terrasje lekker een bakkie koffie besteld.

Zo langzaamaan druppelden de Heinkelaars binnen en ook de ambulance-rijder Saskia. Zij was de eerste die de EHBO tas nakeek waar alles zat, voordat ze deze in de auto legde! Ja, het is handig als je weet waar datgene zit wat je nodig hebt bij een calamiteit! Gelukkig bleef ook deze keer de tas weer onbenut.

Om 1200 uur klonk de fluit en vertrokken we. Maar eerst moesten we tanken! Er was iemand die zijn tank niet had volgegooid voordat hij vertrok! Het was weer eens een supermooie rit, Arie reed vol vertrouwen de mooie weggetjes die hij had uitgezocht. Het weer werkte ook weer mee, het was stralend mooi weer en de 6 spetters die even als dreigement uit de lucht kwamen vallen, mochten de pret niet drukken.

Nadat we onder de A2 doorkwamen, werd ik daar als aanwijzer neergezet. En het duurde... en duurde... en duurde! Ben stond een hoekje verder en kwam al kijken bij mij of ik er nog stond. Wat bleek? Geen pechgeval, maar het verkeerslicht was letterlijk een STOP-licht en weigerde op groen te gaan. En aangezien het een smal weggetje onder de snelweg door was, waagde men zich niet om door te rijden. Uiteindelijk hebben ze laatste scooteraars en de ambulance het er toch maar op gewaagd en kwamen veilig aan de andere kant.

Een stuk verderop stond een lege scooter... hmmm... vreemd! Bestuurder zal wel even een plasje doen, ofzo. Maar toen we erlangs reden, kwam er een brul vanaf een kleine ijssalon aan de waterkant. We moesten de Heinkels een stukje verderop parkeren en een ijsje komen eten. Het zilveren bruidspaar trakteerde op een ijsje!!! En het was een heerlijk ijsje!! We hebben er volop van genoten.

De rit werd voortgezet en rond vijven kwamen we weer bij De Strooppot aan. De scooters werden neergezet of gelijk opgeladen en daarna was het tijd voor een lekkere pannenkoek. Bijna iedereen bleef eten! Truus had 's morgens stiekem een inzameling gehouden en had een supermooie bos bloemen besteld voor Ton en Wendy, die al 25 jaar gelukkig getrouwd zijn.

Zij werden hiermee in het zonnetje gezet met de bloemen en een kaart, van alle rijders.

Er kwam 1 gekscherende klacht, dat de rit 3 kilometer te lang was, nl. 103 kilometer. Arie was vlot van respons “dat kwam omdat we voor jou om moesten rijden om te tanken!!!”

Daarna konden we aanvallen, de pannenkoeken werden vlot na elkaar geleverd en de buikjes volgegeten. Na het eten en afrekenen weer op de Heinkel geklommen voor het stukje naar huis. Kees zijn Hein had er niet veel zin meer in, geen power en kon niet echt vaart maken. Mar sprong bij mij achterop en we vervolgden onze weg. De scooter bleef niet echt zijn best doen en thuis kwam Kees erachter dat de bougie in slechte staat was. Makkelijk op te lossen probleempje dus!

Thuis lekker nagenoten van een heerlijke dag.

Een week later, op zaterdag 22 september, alweer 's morgens klaar aan het maken voor een zaterdagrit. Vandaag is het Nationaal Veteraantreffen in Woerden en aangezien we dit jaar geen stand hebben, kan ik met de rit mee. Kees liet verstek gaan, dus alleen naar Nieuwveen gereden.

Het weer was prima, droog en niet te koud, maar aan de wegen onderweg te zien, was er hier en daar een flinke bui gevallen.

Onderweg begaf mijn kilometerteller/snelheidsmeter het, dus aangekomen in Nieuwveen (eerst getankt bij Ton om de hoek) vroeg ik of het lastig te verhelpen was. Hans keek of hij het euvel kon verhelpen,

maar ondanks de vieze oliebesmeurde handen lukte het hem niet. Dan maar aan de koffie / thee! Annet had 2 kannen koffie gezet en een waterkoker neergezet, was toch wel ingewikkeld was voor sommige mannen.... Waar zit nou de koffie in??? Hilariteit alom.... Vooral het feit dat er dan koffie in een theeglas geschonken wordt, zo herkenbaar!

Afijn om net ff na elven vertrokken we met helaas een klein gezelschap: 6 scooters en een auto'tje... Ton & Annet, Jaap, Hans, Nico, Hans en ik op de scooter en Suus en Gerard in de Kabine.

Ook hier werden de mooie plekjes van het Groene Hart getoond. Een mooie rit, met wederom weer enkele spatjes, die de pret niet mochten drukken. In Woerden aangekomen was er een gigantische file vanaf begin Woerden tot aan het Exercitieterrein. Dat is het nadeel van een auto'tje mee, anders kan je de auto's passeren over het fietspad. Maar geduldig bleven we wachten en toen begon het te regenen. Bah! 2 uur eerder dan de Weeronline en Buienradar voorspellingen!

Aangekomen op het treffenterrein een mooi plekje gezocht voor de scooters, het terrein stond aardig voll! Geparkeerd en eerst de vreetbakken geopend om de magen te vullen. Daarna een rondje terrein gedaan, helaas onder het niet-genot van fikse buien die vergezeld gingen van flinke windvlagen. Bij diverse stands moesten de vrijwilligers aan de stand hangen en omgewaaide beeldschermen beschermen tegen de weersinvloeden.

We waren om half 1 aangekomen en het plan was om half 3 te verzamelen en daarna huiswaarts te keren. Helaas waren de weergoden ons niet gunstig gezind. Iedereen kwam daarom al eerder bij de scooters in de hoop dat de rest er ook al was en we terug konden... Het terrein werd al vlot leger en leger en om 2 uur vertrokken ook de poepdozen, zoals een oud-collega van mij de Heinkels noemt. Hij stond er overigens met een mooie, net gerestaureerde Terrot uit 1925, inclusief mandje met stokbrood, een fles wijn en stinkkaas!

In een onophoudelijke bui teruggereden naar Nieuwveen, doorweekt... Daar aangekomen heb ik Ton en Annet bedankt voor de mooie rit en ben gelijk doorgegaan naar de Vennep. Suus en Gerard stonden op de camperplaats vlakbij mij en gezamenlijk reden we terug. Om 3 uur was ik thuis. Eerst mijn natte motorkleding uit en toen de natte broek die eronder zat. Mijn motorbroek is dus niet waterdicht meer!!!

Rozig de middag op de bank doorgebracht. En toch was het een mooie rit!

**HEINKELGROETJES VAN
CAROLE**

Contributie 2019

Beste leden, donateurs en begunstigers,

Op 1 december gaan wij weer van start met een nieuw boekjaar, het wordt dus tijd voor de jaarlijkse contributie.

Het doet ons genoegen om te kunnen meedelen dat het lidmaatschap wederom niet is verhoogd voor het komende jaar!

Het lidmaatschap kost voor elk lid met scooter € 50,00 per jaar. Bij de 29ste Algemene Leden Vergadering op 9 februari 2008 zijn de volgende lidmaatschap contributies goedgekeurd:

Leden met Heinkel	€ 50,00
Begunstiger zonder Heinkel	€ 35,00
Heinkeltjes - abonnee	€ 20,00
Donateurs (volgens de statuten)	€ 15,00
Ere – leden (volgens de statuten)	gratis + gift

U kunt vanaf heden uw lidmaatschap overschrijven naar Rabobank IBAN **NL24RABO0363574247 t.n.v. Heinkelklub "De Kwakel"**

Graag onder vermelding van uw naam en lidmaatschapsnummer of postcode + huisnummer

Het is elk jaar weer een heel gepuzzel om de juiste betaling aan de juiste persoon te koppelen, dit zou ons erg helpen!

In december ontvangen de leden die nog niet betaald hebben, een brief met een betalingsverzoek om het lidmaatschap te betalen.

U dient zelf een opdracht aan uw bank te geven met een schriftelijke overboeking of het bedrag over te maken via internetbankieren,

vóór 15 januari. Op deze datum dient uw lidmaatschapsbijdrage op onze rekening te staan (zie onze statuten en het huishoudelijk reglement).

De penningmeester Wendy van de Vall

Wilt u uw lidmaatschap opzeggen?

Mocht u, om welke reden dan ook, willen opzeggen, dan wijzen wij u erop dat de opzegging van uw lidmaatschap voor het komende boekjaar uiterlijk op **5 november** bij ons bekend moet zijn.

Conform de statuten en reglementen van de club kunt u schriftelijk opzeggen tot uiterlijk 4 weken voor het nieuwe boekjaar, dat ingaat op 1 december van elk jaar.

Dit betekent dat u, zonder schriftelijke of telefonische opzegging vóór 5 november gewoon uw lidmaatschap moet betalen. Geef vroegtijdig uw wens door aan de ledenadministratie door middel van een kort briefje of een telefoontje naar de ledenadministratie, Postbus 815, 1424 ZG De Kwakel of bel naar de ledenadministrateur Ton jr. (0297- 533771) of de penningmeester Carole (0252 – 863154) tussen 19.00 en 21.00 uur. Het kan ook via email naar penningmeester@heinkelklubdekwakel.nl

Na 5 november opzeggen? Dan stopt of wijzigt uw lidmaatschap per 1 december volgend seizoen en bent u nog één jaar lid.

“Begunstiger” of “Heinkeltjes-lid” worden?

Rijdt u geen scooter of rijdt u niet meer omdat uw lichamelijke conditie het niet meer toelaat? Wordt dan begunstiger of abonnee op 't Heinkeltje.

Geef de wijziging van uw lidmaatschap zo spoedig mogelijk door aan de penningmeester Wendy 0297-533771.

1. Als ***begunstiger*** kunt u deelnemen aan alle feestavonden. Als begunstiger betaalt u **€ 35,00 per jaar**.
2. Wilt u alleen op de hoogte blijven en niet meer deelnemen aan activiteiten? Dan kunt u zich abonneren als ***Heinkeltjes-abonnee*** en u betaalt **€ 20,00** voor het komende verenigingsjaar en u ontvangt elke maand ons klubblad 't Heinkeltje.

Van uw opzegging ontvangt u na half november van ons een bevestiging en u dient zelf uw lidmaatschap via de bank of per internetbankieren naar onze Rabo IBAN **NL24RABO0363574247**.

Wij zijn u zeer erkentelijk voor uw steun.

De penningmeester

Wendy van de Vall

Voorlopige Agenda Clubactiviteiten 2019

6 Januari 2019	Nieuwjaarsreceptie
9 Februari 2019	Zaterdag ALV
2 Maart 2019	Aan Heinkelen
7 April 2019	1e rit
5 Mei 2019	2e rit
3 Juni 2019	3e rit
7 Juli 2019	4e rit
4 Augustus 2019	5e rit
1 September 2019	6e rit
6 Oktober 2019	7e rit

Alle data zijn vooralsnog onder voorbehoud! Nadere informatie:
ritten@heinkelklubdekwakel.nl

Van de redactie

Zondag 30 september was het dan eindelijk zo ver: The Distinguished Gentleman's Ride, kortweg DGR. Sinds een aantal jaar wordt met deze rit in het laatste weekend van september stil gestaan bij en aandacht gevraagd voor zelfdoding onder mannen en prostaatkanker. Door deel te nemen kun je geld op halen dat ten goede komt aan wereldwijde projecten ter voorkoming hiervan.

Dit jaar zou voor mij de 2^e editie worden. Verleden jaar gewoon in motorkleding op de Heinkel, deze keer wilde ik 'distinguished' meerijden. Een heuse Engelse tweed weten te lenen met pet, schoenen en grote witte sokken. Rond 9 uur 's ochtends in de korte broek verzamelen bij de motorzaak in het eigen Geleen. Vandaaruit rillend en bibberend naar de Markt in Maastricht. Na een grote kop warme chocomel en een aantal koppen koffie, met nagenoeg 200 rijders in één groot lint van prachtige kostuums, oude motoren en veel rook, vertrokken voor een rit van ongeveer 30 kilometer naar Kasteel Wijnandsrade. Al met al een zeer geslaagde dag met als kers op de taart de prijs voor best geklede man!

Sluitingsdatum kopij is 7 november 2018

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen